

har nævnt, ved at han erholdt Grænsning og ved at han i øvrigt havde Ret til at benytte det paagældende Areal. Men da man ikke ved, om den Mand, man faar til denne Post, kan være tjent med at blive honoreret paa den Maade, maa man have Penge dertil. — Udvalget har endvidere med Hensyn til Bordingborg Kommune, hvor der er Tale om en Udgravning, foreslaaet Nedsættelse af Erstatningen til den nævnte Kommune. Det er ikke mere end 150 Kr., det drejer sig om, men jeg tror, at det er en Uret mod Kommunen, og den har følt dette meget levende. Jeg har naturligvis rettet den Forespørgsel til Kommunen, om den vilde acceptere dette, men den kan det ikke, og da Arealerne tilhøre Kommunen, kan man lige saa lidt over for denne Kommune som over for en privat Mand tage Arealerne fra den; man maa give Kommunen, hvad der er dens Ret, og den er ikke gaaet ind paa at lade disse Udgravninger foretage eller at afholde sig fra Bortsalg og Benyttelse af Arealerne paa en saadan Maade, som vil skade Ruinerne. Man kan ikke tage det bort fra Kommunen, som er dens Ret, uden at Staten betaler derfor. Det er det Standpunkt, Kommunen fastholder, og det maa man give den Ret i. Den siger, at den har paa ingen Maade faaet Erstatning ved et forøget Besøg, det har Kommunen i alt Fald ikke mærket noget til. Men for øvrigt er Kommunens Holdning ganske velvillig med Hensyn til forskellige Løsninger, som jeg nærmere skal ophjse i Udvalget. — Jeg skal ikke have noget imod Tilføjeisen under Nr. 327: „som første Del af et 3aarigt Bidrag“, og heller ikke imod Endringforslaget under Nr. 328. — Jeg beklager Nægtelsen under Nr. 329, idet jeg ikke kan erkende, at Museumsdirektør Hauberg har den Embedspligt, at udgive videnskabelige Værker. Det er en Forberedelse af et videnskabeligt Værk, der er Tale om, og det er som en saadan, at der er begæret Understøttelse dertil. — Jeg beklager ogsaa Nægtelsen under Nr. 330 om et midlertidigt Tilskud til Krigsassessor Paul Petersens Uddannelsesanstalt for Lærere i Gymnastik, idet det er sikkert, at denne Uddannelsesanstalt har haft overmaade stor Betydning hos os, at de 137 eksaminerede Lærere, som ere udgaaede fra ham, have fundet sig Anvendelse rundt omkring i Landet, og at han for at holde denne Undervisning i Gang, nok kunde fortjene lidt Tilskud. — Hvad Raderforeningen angaar, beklager jeg, at Forslaget ikke er tiltraadt. Det er ikke saa meget Raderforeningens Medlemmer, som skulle

have Fordel deraf, som de Kunstnere, Raderforeningen engagerer. — Ligeledes beklager jeg, at man ikke er gaaet ind paa Forslaget med Hensyn til Telegrafist Victor Nielsen. Det er et Forslag, om hvilket jeg havde anmodet den astronomiske Professor, den astronomiske Observator og Direktøren for polyteknisk Lærestanst om at træde sammen. Der forelaa nemlig Andragende fra den paagældende Mand, der nyder megen Anseelse som privat Astronom og ogsaa støttes, om ganske andre Understøttelser i meget betydeligere Omfang med særligt Hensyn til det Hverv, han har faaet eller som det ønskes, han skulde udføre, nemlig Optagelsen af Maanefort. Jeg mente, at det gif for vidt, jeg mente ikke, det var Statens Opgave at støtte paa den Maade, og jeg overdrog saa til de tre Mænd at overlægge, hvorledes der praktisk kunde ydes ham mere begrænset Hjælp i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa han hidtil paa Finansloven var stillet, og det er ud fra denne Overvejelse, at dette Forslag er fremkommet, hvorom alle være enige. Jeg tror ogsaa, man vil kunne naa noget betydeligt ved at give ham denne Forøgelse paa 500 Kr. aarlig. — Saa maa jeg endelig endnu bemærke, at medens der om den næste Post er Enighed, maa jeg med Hensyn til Nr. 334 antage, efter den Maade, hvorpaa det er sagt, at det ikke er nogen endelig Nægtelse, der er Tale om. Det lyder paa: „Vejegodtgørelse til det tgl. danske Videnskabernes Selskab“. Det er et lidt uheldigt Udtryk; jeg ved ikke, om jeg skulde have brugt det — for dersom Videnskabernes Selskab vilde sige: Vi have et Krav, en Ret, er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører. Videnskabernes Selskab har ingen Ret dertil. Det kan naturligvis ikke støtte en Ret paa den Betragtning: Nu har jeg ikke mere Brug for den Bolig, I have givet mig, maa jeg saa bede om noget andet. Men Sagen er, at det var billigt, rimeligt og naturligt, om Staten vilde yde Selskabet nogen Støtte paa en anden Maade, end den har gjort det hidtil. Staten har altid anerkendt, at det var rimeligt at yde det Støtte, og har gjort det paa den Maade, at den har ydet det i Naturalier. Nu har Selskabet, som ikke er glimrende stillet i økonomisk Henseende, den Fordel, at der fra en anden Fonds Side ydes det en Bolig, som vil sætte det i Stand til at undvære den Bolig, Staten yder. Og ikke som et Krav, men som en Anmodning, et Andragende kommer saa denne Begøring fra Videnskabernes Selskab, om Staten vilde yde paa en anden Maade den Understøttelse, som det hidtil har givet Selskabet. Saaledes